सन्देशो मम व्युत्पन्न एवार्य्येण गृहीत इति" अतः प्रभृति यावद्भीमवचनं ।

"युष्मान् क्षेपयति क्रोधाल्लोके शत्रुकुलक्षयः ।
न लज्जयति दाराणां सभायां केशकर्षणमिति" ॥

(३४४) प्राप्तिः सुखागमः ।

यथा तत्रैव ।

"मघ्नामि कौरवशतं समरे न कोपाद्"

इत्यादि द्रौपदी श्रुत्वा सहर्षं। नाध अस्सुदपुव्वं कु एदं वअणं ता पुणो पुणो भण * ॥

(३४५) बीजस्यागमनं यत्तु तत् समाधानमुच्यते ।

यथा तत्रैव। "नेपथ्ये भो भो विराटद्रुपदप्रभृतयः श्रूयतां"।

"यत्सत्यव्रतभङ्गभीरुमनसा यत्नेन मन्दीकृतं
यद्विस्मर्त्तुमपीहितं शमवता शान्तिं कुलस्येच्छता ।
तद्द्यूतारणिसम्भृतं नृपसुताकेशाम्बराकर्षणैः
क्रोधज्योतिरिदं महत्कुरुबले यौधिष्ठिरं जृम्भते" ॥

अत्र "सुखा भवन्ति मयि जीवतीति" आदिबीजस्य प्रधाननायकाभिमतत्वेन सम्यगाहितत्वात् समाधानं ।

(३४६) सुखदुःखकृतो योऽर्थस्तद्विधानमिति स्मृतं ।

यथा बालचरिते ।

---

* नाधेति। नाथ अश्रुतपूर्व्वं खल्विदं वचनं तत् पुनः पुनर्भण॥ सं॰ ॥ टी॰ ॥